

Løvstakksidene

Menighetsblad for Løvstakksiden menighet, DEN NORSKE KIRKE nr. 2 / 2014

SNARVEIENE

Det finnes mange snarveier mellom gatene på Løvestakksiden. Bildet er fra en snarvei mellom Lien og Nordre Skogvei. Snarveiene ble laget for å bedre kommunikasjonen mellom gatene og gjøre det enklere å komme frem.

I avisene har det vært skrevet mye om livet på Løvestakksiden. Vi har våre utfordringer siden det er så mange ulike mennesker som bor her, men samtidig er det et fargerikt og spennende sted å bo. For å kunne leve side om side trenger vi god kommunikasjon og forståelse. Vi trenger møteplasser der vi kan treffes og bli kjent med hverandre.

Løvestakksiden menighet ønsker å være en møteplass. Det har vært flott å se vegetarmiddager på mandager der opp til 70 personer har vært innom Solheim kirkes menighetssal. Likeledes er småbarnstreff ganske internasjonal.

I februar arrangerte vi 75 års jubileumsuke for St. Markus kirke. ca. 1500 personer var innom de ulike arrangementene denne uken. Det ble en festuke, og responsen overveldende. En stor takk til alle som ble med og feiret St. Markus kirke. Ikke få av oss ble stolte da ordfører Trude Drevland roste vår menighet for å være åpen og inkluderende her på Løvestakksiden.

Vi har ennå ikke funnet et motto for vår menighet, men på en plakat har vi skrevet: Løvestakksiden menighet- et hjem i ditt nærmiljø. Det er noe som vi ønsker å være, et hjem for alle som bor her. Ikke alle ønsker å gå på gudstjenester, men gjennom ulike aktiviteter kan vi treffes og skape fellesskap, og kanskje bety noe for hverandre.

Guds rike blir i Bibelen sammenlignet med et gjestebud. Vi blir utfordret av Jesus til å gå ut på gater og streder og invitere alle til å komme. Når vi samles, spiser sammen og har det hyggelig, da forløses mange flotte verdier som fellesskap, tilhørighet, omtanke og omsorg.

Snarveiene, kanalene inntil hverandres hjerter kan være mange. Så er det om å gjøre at disse stiene mellom mennesker kan våre åpne og gjerne frodige men ikke gjengrodde. I kirkene har vi en kanal til Gud, der Gud kaller på oss til sitt store gjestebud.

Jeg vil ønske alle en riktig God Sommer!

Arnulf Sandvik
Sogneprest Løvestakksiden menighet

Gudstjenester i Løvestakksiden menighet

15.JUNI-TREENIGHETSSØNDAG

Matt 28, 16-20 Misjonsbefalingen

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Misjonsprosjektet i Thailand.

22.JUNI-2.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 3, 11-12 Johannes dåp og dåp i Ånden

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Eystein Wiig.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

29.JUNI-3.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Lukas 14, 15-24 Det store gjestebudet

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Forbønnsudtjeneste ved Arnulf Sandvik. Takkoffer: Helhet gjennom Kristus.

6.JULI-4.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Mark 10, 17-27 Jesus og den rike mannen

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Kirkens SOS.

13.JULI-5.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 7, 15-20 Falske profeter

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

20.JULI-APOSTELDAGEN

Lukas 5, 1-11 Peters fiskefangst

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

27.JULI-7.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Luk15, 1-10 Sauen og mynten

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

3.AUG.-8. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 6, 19-24 Det udelte hjerte

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Kari Vestbøstad og Solveig Sjursæther. Besøk av Thailand misjonær Anne Brit Hatleskog og Arne Hustrulid som forteller fra arbeidet. Takkoffer: Misjonsprosjektet i Thailand. Kirkekaffe. Krk.

10.AUG.-9. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 11, 28-30 Jeg vil gi dere hvile

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

17.AUG.-10. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Luk 5, 27-32 Å kalle syndere til omvendelse

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Krk.

24.AUG.-11. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 23, 37-39 Som en høne samler kyllingene

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Krk.

31.AUG.-12. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 6, 24-34 Vær ikke bekymret for livet

KL 1130 SKILLINGSBOLLEN
Friluftsgudstjeneste ved Løvestakksiden menighet, Frelsesarmeen og Bergen Internasjonale menighet. Kirkekaffe med skillingsboller. Turlaget arrangerer familieaktiviteter.

KL 1800 ST.MARKUS KIRKE
Musikk gudstjeneste ved kantor Mariko Takei og Arnulf Sandvik. På flygel Knut Christian Jansson.

7.SEPT.-13. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 25, 14-30 Talentene

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth. Søndagsskole. Takkoffer: Kirkens SOS. Krk.

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

14.SEPT.-Vingårdssøndag

Matt 20, 1-16 Arbeiderne i vingården

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Familiesamling i samarbeid med BIM. Engelsk/norsk. Søndagsskole. Takkoffer BIM. Krk.

21.SEPT.-15. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 5, 38-48 Elsk deres fiender

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik. Konfirmantpresentasjon. Søndagsskole. Takkoffer: Konfirmantarbeidet. Krk.

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Krk.

28.SEPT.-16. SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Mark 7, 31-37 Jesus og den døve

KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Høsttakkefest ved Sandvik/Sommerseth. Utdeling av 6 årsboka. Takkoffer: Barne- og ungdomsarbeidet. Krk.k.

Jeg ville ikke vært det foruten!

- om oppveksten i Lotheveien

Mannen sier han ble kalt «Bamse» i gatene på 1950- og 60-tallet. Hjemme het han Dagfinn og på skolen Johnny. Han vokste opp i Lotheveien, med området rundt St. Markus kirke som tumleplass. Her foregikk ballspill, gitarspill og en gang et lite «englespill».

Det er spennende å høre om det yrende livet i Lien, gaten som strekker seg 800 meter fra sør til nord langs Løvtakken, like ovenfor St. Markus kirke. Johnny Dagfinn «Bamse» Pettersen forteller at i nordre del av Lien lå det på rekke og rad isbar, snopehytte, fiskebutikk, kjøttbutikk, brødbutikk, to kolonialforretninger, kortevarer (leketøy), melkebutikk og manufaktur-forretning. Og likeens sør for kirken; butikker for kolonial, brød, melk, fisk, bakervarer, blomster, kjøtt, snop – og en frisør. Det er utrolig at det var plass til så mange butikker i én gate, og det er utrolig å tenke på den forandringen strøket har gjennomgått. Da har vi ikke nevnt Danmarks plass, som for barna i gatene rundt St. Markus kirke var en helt annen verden. «Der borte fløt det av butikker». Og skulle man til byen tok man helst ferje, fra Damsgård ved Førde trelast brakte «Urafergen» folk over Puddefjorden til Møhlenpris.

På 50- og 60-tallet var det mange barn langs Lien, og alle hadde et forhold til kirken. Johnny forteller om søndagsskole med ti stjerner i oppmøtekortet, om speidergruppen som hadde aktiviteter i «Krypten» i St. Markus kirke og om frøken Ludvigsen som blant annet underviste hvordan en kunne flette kurver, lage enkle ting i leire og bruke løvsag. Barna i gatene hadde for det meste gode relasjoner til prestene og de andre som opp gjennom årene hadde sitt kall i St. Markus kirke.

I 1960 stod Johnny konfirmant med over 100 andre 15-åringer. Det var Bernhard Eide som var prest, og Johnny mener at spørsmålene presten stilte på «overhøringen», en slags eksamen før man fikk bli konfirmert, ikke var så vanskelige. En annen forklaring kan kanskje være at konfirmantene hadde god kunnskap?

De nærmeste naboene til kirken fikk med ujevne mellomrom nok av ballspill, lek og støy fra plassen utenfor kirken. Johnny forteller om fruene som bodde vis-a-vis hovedinngangen

til kirken: barna hadde det moro og hun kjefte. En gang ble bilen hennes løftet over et lavt gjerde og inn i et blomster-

bed... Men det sier «Bamse» at han ikke var med på.

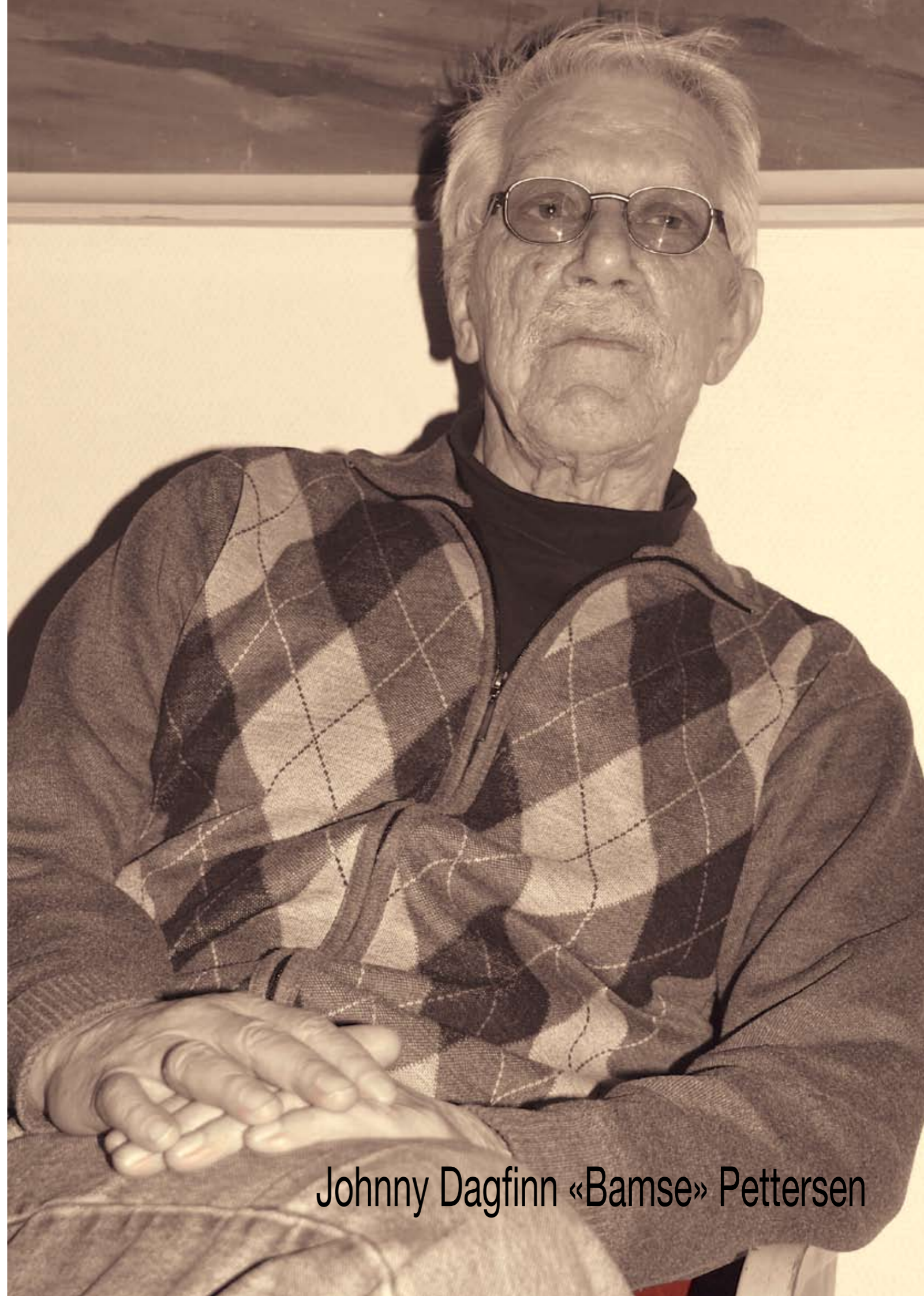
En gang kirken stod åpen, så barna som lekte rundt St. Markus sitt snitt til å gå inn og prøve orgelet. Andre gikk opp i kirketårnet. Der fant de – og tok på seg – konfirmantkappene. Kappene er som kjent hvite, og da var «englespillet» i og rundt St. Markus et faktum. De som prøvde orgelet trykte på det som fantes av knapper, og plutselig begynte kirkeklokkene å kime. Politiet ble tilkalt og kom med to biler; en parkerte sør for kirken for å møte de som sprang «bakveien», den andre kom til hovedinngangen i nord og møtte de som stormet ut der. Det var så mange barn at politiet ikke kunne håndtere alle, og måtte velge ut noen som fikk reprimande...

De vintrene det var snø, rente barna på kjelke fra gaten som den gang var øverst; Strandlien, ned gjennom Lien, via Lotheveien, over Michael Krohns gate og ned i Damsgårdsveien. Her nede var verftene lokalisert, der mange av de voksne på denne siden hadde sitt virke.

Johnny omtaler flere ved navn som neppe var personenes egentlige, og selv ble han kalt «Bamse». Forklaringen er enkel; Johnny hadde optrådt med en sang med tittelen «Bamse» på en spill-selv-uke på Ny Krohnborg skole. Etter det het han bare «Bamse» blant kameratene. Da Johnny skulle gifte seg med sin Åse i St. Markus kirke i 1965, visste ikke innehaverne i lokalbutikkene hvem denne «Johnny» var som ville bestille varer hos dem. «Bamse», derimot, var en pålitelig mann som alle visste hvem var, og han fikk bestille og handle det han hadde bruk for.

Det er ikke tvil om at tidene har skiftet for folket under Løvtakken. Det er spennende for nye og gamle innbyggere å høre om opplevelser herifra, og vi i Løvtakssidene takker Johnny Dagfinn «Bamse» Pettersen for at vi kan lese om noe av det som har skjedd her og som han har vært med på.

Ann-Elin Dyrøy

Johnny Dagfinn «Bamse» Pettersen

Tror du at alle som bor på Løvtakksiden går rundt i helsetrøye og drikker øl fra boks? På den offentlige debatten kan det se slik ut. Heldigvis er sannheten annerledes og mer sammensatt. Flere og flere reiser seg opp for å forsvare Løvtakksiden gjennom PC-tastaturet. Her skal vi presentere en ny og lovende Løvtakksiden-skrivent.

BT trykket i vinter en meget interessant kronikk, skrevet av Michael Hertzberg. Mange likte de de leste, Løvtakksiden var skildret på en både kjærlig og realitetsorientert måte. Kronikken het «Et liv uten filter». Ekstra kjekt for oss i Løvtakksiden menighet var at jubileumsfeiringen i st.Markus var lagt merke til, som et inkluderende arrangement.

Skryt virker og Løvtakksiden menighets meritterte menighetsblad er på saken. Vi er litt nysgjerrige på hvem denne skriveførende mannen er, og vi har, aller nådigst, fått lov til å intervju han. Siden han er i innspurten av doktorgraden, møtes vi over en cappuccino på Universitetsbiblioteket, i strålende sol. Og Michael forteller. Om kjærligheten til Løvtakksiden, om viljen til å gjøre en forskjell, om verdien av å vokse opp i en by, om betydningen av verdier som mangfold, toleranse og inkludering. Jeg kjenner jeg blir både rørt og engasjert.

Det er viktig å utfordre de som tar beslutningene, sier Micahel. Det skal ikke være noe selvfølge å ta bort nærpoliti og forsterket helsestasjon. Mange små tiltak kan bety en stor endring, sett i en sammenheng.

For de som ikke kjenner forfatteren, dette er ikke en mann som bare leser i tjuke, store bøker. Du finner han alltid på fotballbanen til Ny Krohnborg på Gyldenpris, ivrig opptatt av å lære de håpefulle smarte balltriks. Han har også kjøpt seg rekkehus i området, og Micahel har planer om å leve og dø på Løvtakksiden.

Mange av de eldre i vår menighet har blitt betatt av kronikken. Den anerkjenner strøket, på godt og vondt. Kanskje er det nettopp dette som savnes av og til? At Løvtakksiden er til å bli stolt av, på grunn av historien og den rause livsstilen i et mangfoldig lokalsamfunn. Boligplanleggingen er Løvtakksidens største problem. Men dette er et problem som kan løses. Større boliger og mer stabilitet – dette fortjener Michael og alle oss andre som bor her. Vi trenger sterke stemmer som står opp mot fordømmene mot Løvtakksiden, mennsker som er villige til å leve og dø på Løvtakksiden. Les kronikken her:

Åsta Årøen

Michael Hertzberg

ET LIV UTEN FILTER PÅ LØVSTAKKSIDEN

Undersolt og undervurdert, Løvtakksiden har i lang tid hatt rykte på seg for å være nedslitt bakgård i ytterkanten av Bergen sentrum. De siste årene har sett en rivende forvandling, og flere har fått øynene opp for den sentrumsnære bydelen. Dette har ikke kun å gjøre med den massive rehabiliteringen av Damsgårdssundet, først og fremst i regi av BOB, men også grunnet andre prosjekter som opprettelsen av Løvtien langs hele fjellsiden, oppussingen av Ny-krohnborg skole og den planlagte broen over Damsgårdssundet.

Det høres for godt ut til å være sant. Gangavstand til sentrum, kollektivtilknytting både til bybanen, men også langs traseen Åsane-Fyllingsdalen, en nyoppusset skole med fantastiske lærere, vidstrakte turområder rett utenfor verandadøren, samt to utesteder i Prego og Bien Bar, som begge er noe mer enn bare den lokale kneipen på hjørnet. Legg til at et husvære her fortsatt ikke koster skjorten i forhold til andre sentrumsnære alternativer. Løvtakksiden har alt, men er likevel ikke for alle.

Det er synd å skulle ekskludere fremtidige beboere på denne måten, ja især dem med barn, men faktum er at Løvtakksiden ugjenkallelig stiller noen strenge kriterier for eventuelt husly: du bør helst være sosialt kompetent, inneha en medmenneskelig raushet, og være hardhudet, ikke bare på vegne av deg selv, men også dine barn. Hvis dine største bekymringer i livet er riper i ipaden, aldersgrenser på instagram og brunost på skolematen, da er kanskje ikke Løvtakksiden noe for deg. Et liv i Løvtakksiden er også et møte med virkeligheten med liten v og med punktum på slutten.

Løvtakksiden, og især Solheim Nord, var ikke akkurat en medaljekandidat i levekårsundersøkelsen. Spørsmålet er ikke om man har kommunal-boliger i umiddelbar nærhet, men heller hvor mange og hvem som bor der. Vi har vært heldige med våre; noen ambulanse-uttrykninger månedlig, festlig, men ikke utagerende lag med sprudlevann, og et blomstereldorado i hagen hele gaten kaster lange blikk etter. Da er jeg mer bekymret for min sønn

sine klassekamerater som deler oppgang med tunge rusmisbrukere hvor illegal utveksling skjer åpent og daglig. Men som sagt, skal du bo i Løvtakksiden bør du være sosial kompetent, ha medmenneskelig raushet, og ikke minst - være hardhudet. Vi bekymrer oss ikke over brunost på skiven.

Når det blir besluttet at det skal etableres to brukerrum for narkomane i Bergen, kan man berolige innbyggerne med at det ene skal ligge i Strax-huset ved Puddefjordsbroen og det andre ved Danmarks plass, ikke langt unna Ny-krohnborg skole. Lignende tiltak har jo skapt ramaskrik i andre bydeler. Det er derfor smigrende at resten av Bergen har lagt merke til vår raushet her på Løvtakksiden. Vi skal selvsagt ta imot med åpne armer; vi lar ikke samfunnets jakkeløse kamerater ligge i grøftekanten å fryse. Kanskje betyr det at vi må plukke opp 13, og ikke 7 sprøytespisser under årets ryddedugnad rundt Nykrohnborgs klubbhus. Vi tåler det også. Vi er tross alt vant til en virkelighet med liten v og punktum på slutten.

Her må politikerne og byrådet holde tungen beint i munnen. Vil de virkelig beholde Løvtakksiden som et behagelig alternativ for plassering av alle upopulære tiltak i byen, må de isåfall være forsiktige med de andre mer samfunnsbyggende prosjektene sine i samme område. Løvtien og broen over Damsgårdssundet kan bli populære tiltak som trekker folk til bydelen som gjerne ikke er sosiale, rause og hardhudete, og setter politikerne i skvis med høylytt opposisjon mot upopulære tiltak. De fleste politikere skjønner at det er dårlig politikk å legge alle belastende samfunnsinstitusjoner (rus-psykiatri-kommunalboliger) tett konsentrert i én bydel, men vi kan ikke klandre politikerne for å hvile ryggraden når motstanden blir for stor andre steder. Det er tross alt ikke alle steder de har den sosiale kompetansen, den medmenneskelige rausheten og hardhudetheiten til å ta imot individer fra samfunnets siste skanse.

Nå er det ikke slik at et liv på Løvtakksiden er ensbetydende med en virkelig-

het med liten v og punktum på slutten, men det er likefullt en virkelighet vi må forholde oss til daglig. Løvtakksiden er en bydel med kontraster, på godt og vondt. Det er også det som gjør det spesielt. Når St. Markus kirke forrige uke hadde 75-års dag valgte de ikke å feire med den snevre menigheten, men å inkludere hele bydelen til felles folkefest. Det er rørende å møte de frivillige som kjører rundt i samtlige butikker i området for å få nok kalkunpølser til arrangementet. Isoleret sett kan betydningen av svin og gelatin virke triviell, men ved å bo på Løvtakksiden får man utviklet sitt verdenssyn i mange betydninger av toleranse, forståelse og inkludering.

Ved alle store tilstelninger er vi blitt vant til å bli servert mat fra alle verdenshjørner som pirrer og utfordrer våre smaksløker. Barneavdelingen i Ny-krohnborg fotball vil neppe klare å stille lag om NFF begynner å stille krav om antall import-spillere på banen. Bergen har alltid vært en by som ser mot verden. Det gjør våre nye landsmenn til bergensere så godt som noen. Løvtakksiden har blitt en dynamisk bydel som er i rivende utvikling med mange nye gode tiltak, hvor optimismen gryr og samholdet råder.

Et liv på Løvtakken byr på mange kontraster, og vi ønsker velkommen til dere som ønsker et liv uten filter på virkeligheten. Løvtakksiden er blitt et sammensurium av forskjellighet på mange plan, men likefullt finner man en sterk tilhørighet til stedet blant dets mange beboere, det være seg de mange arbeidsimmigrantene fra fjern og nær, den tette konsentrasjonen av stipendiater og studenter som vil bo nært ved UiB, kommunalboliger tett i tett og vidstrakte turstier i fjellet kombinert med urban nærhet.

Om du ønsker deg et liv med kontraster og virkelighet har Løvtakken noe for deg, især du som er raus, sosial og bekymrer deg for mer enn brunost på skolematen.

Michael Hertzberg

FRA STRANDAFJELLET TIL FLØYEN

Den 17. September 2006 fikk Fløyen en fetter, Strandafjellet. Til trommevirvler fra Løvstakken Jægerkorps ble flagget heist til topps av byråd for kultur Henning Warlo. Han erklærte Strandafjellet for "offisielt byfjell å være". Flaggstang, flagg og montering var en gave fra entreprenør Magne Heldal. Endelig hadde også Løvstakkefjellet fått sitt flagg. 120 bergensere hadde møtt opp for å feire begivenheten.

Noen kom til å kalle Strandafjellet for Fløyens fetter. Godt tenkt. Begge ligger på ca 300 moh. Strandafjellet er et platå med 360 gr. "vidvinkel". Herfra kan man skue byfjellene både i øst og vest. Vi ser ikke Vågen, men vi ser Puddefjorden der de første settlerne til Bergen kom seilende inn. Vikingskipene fant en trygg havn innerst i Alrekstadvågen eller "Storelungården". Alrekstad kongsgård ble lagt oppe på plåtået med beste jordsmonn for gårdsdrift. Her ble det drevet kongelig gårdsbruk med sauebeite langt innover mot Svartediket. Det sies at her på Alrekstad trivdes Harald Hårfagre best.

Tiden gikk og Hanseatene kom fra Lybeck og Hamburg. Vågen og Bryggen ble overtatt av de hanseatiske "kaggene" som utraderte vikingskipene. I 1299 var byseglet for Bergen et bemannet vikingskip med inskripsjonen ; "Seglet til fellesskapet og samfunnet i byen Bergen "

Men ca. år 1350 ble baksiden av seglet byens byvåpen; en middelaldersk byborg, slik byvåpenet ser ut i dag. Ganske identisk med Hamburgs byvåpen. Bergen hadde markert sitt første kontinentale kompleks! Byens identitet med vikingene og byens grunnleggere ble radert vekk, og Puddefjorden som vikingfjord ble glemt. I fremtiden kom "byen mellom de syv fjell" til å pendle mellom Fløyen - Vågen - og Nygårdshøyden. Det har den gjort siden. "Hansabyen Bergen" og Fløyen ble turistmagneter.

Lenge lurte vi på Løvstakksiden hvordan trekke bysentrum over Nygårdshøyden og Puddefjorden - over til oss og gi bysentrum

det spennet det har krav på.

Så fikk vi ideen; i 2003 foreslo vi/velforeningen en trase` fra sentrum, gjennom Nygårdsparken, videre med en gang- og sykkelbro over fjorden. Ideen ble først fanget opp av BOB, som hadde byggeplaner for strandsonen. De bidro til at gangbroen ble innlemmet i det kommunale prosjektet "Ny Energi Damsgårdssundet".

I dag vaier flagget både på Strandafjellet og Fløyen. Fetter og kusine. Gangbroen kommer. Tverrlinjen fra Fløyen, gjennom sentrum til Strandafjellet, må kunne bli en ny turistmagnet. Gangbroen kan formidles som en lokal "tusenårsbro", slik de gjorde det i Newcastle. Puddefjorden kan gjenreise sin tapte historie gjennom å arrangere årlige vikingfestivaler med vikingskip på fjorden. Inn Puddefjorden seilte nemlig vikingskipene til Harald Hårfagre, Håkon den Gode og Olav Tryggvason. Med hoff og hird. Den som vil - kan se det for seg. Alrekstad som historisk punkt ligger der fremdeles.

I 1916 brente Bergen. På Gyldenpris ble det bygget en brakkeby til ubemidlede husløse etter brannen. Brakkebyen fikk sjikakenavnet "blodbyen". Etter kort tid la det seg som en "skygge" over hele Løvstakksiden. Bydelen ble arenea for sosial sanering av Bergen by.

I 2016 er hundre år gått siden Løvstakksiden skiftet ham og fikk tilnavnet "skyggesiden". La oss sette strek for "hundreårsskyggen" med et prangende "solskinnsjubileum". I 2016 vil også den nye "Løvstien" stå ferdig. Bergen skog- og trøplantingsselskap har tatt ut skog som gjør det mulig å få en gangtrase opp til Strandafjellet. Gjensidige Stiftelsen har gitt penger til noe. Bergen kommune bør fullføre traseen opp til Strandafjellet.

La 2016 bli det året Løvstakksiden "bader i lys" fra den nye Løvstien og lysløypen til Skillingsbollen - helt opp til Strandafjellet, Fløyens fetter!

Rolf Rasmussen

Løvstakksiden- Bergens økonomiske lokomotiv

«Visste du at industrialiseringen av Norge startet i solheimsviken i 1805?» I forbindelse med feiringen av St. Markus sitt 75 års jubileum, hold professor på NHH Ola Grytten et meget interessant foredrag om Solheimsviken sin økonomiske historie. Her er fordraget i kronikk-form. Les og bli klok. Åsta Årøen

For noen tiår siden var Løvstakksiden og Damsgårdsundet et av Bergens viktigste industrisentrum. Ved flyttingen av DNBs kontorer til området er bydelen blitt et finansielt sentrum.

I andre halvdel av 1800-tallet gjennomgikk Bergensområdet store endringer, preget av befolkningsvekst, industrireisning og økonomisk vekst. Området ved Damsgårdsundet gikk fra å være nærmest ingenting til å bli et mangslungent industriområde.

De første verftene

På tampen av 1700-tallet ble store landområder fra Gravdal til Solheim oppkjøpt av bergenske forretningsmenn og embetsmenn, som anla hele ti lystgårder i området. Med Danmark-Norges inntreden i Napoleonskrigene i 1807 kom finanskrisen, og lystgårdene forfalt. Dermed ble strekningen lagt forbløffende øde.

Men området var ideelt for skipsbygging. Allerede i 1805 grunnla Jens Gran det første skipsbyggeriet og på midten av 1800-tallet var det hele ni treskipsverft langs Damsgårdsundet. Med dem fulgte repperbaner, smeder og blikkenslagere.

Gjennombruddsåret

Året 1855 utgjorde et gjennombrudd med oppstart av det som skulle bli to av landets største industriarbeidsplasser. Georg Prahll grunnla Laxevaags Værk på Tørrisneset. I 1882 ble det solgt til Martens, Olsen & Co. I 1886 var det blitt landets største skipsverft med utrolige 1500 menn i arbeid, men ble samme år satt under administrasjon og videreført som Laxevaags Mas-

kin og Jernskibsbyggeri.

Samme år ble Bergens Mekaniske Værksted (BMV) grunnlagt av Michael Krohn, derav navnene Krohneviken, Krohnsminde og Nykrohnborg. To år etter bygget de landets første jerndampskip. De to verftene fusjonerte i 1929, og nådde 2300 ansatte på 1950- og 1960-tallet. Før verftet ble nedlagt i 1991 bygde de nesten 1000 skip.

Industriensentrum

Annen industri fulgte: Krohnevikens bryggeri (1883), International Farvefabrik (IFA) (1906), Bergen Blikktrykkeri (1908), Union Motorfabrikk (1912), Mowinckels Margarinfabrikk (1916), Damsgård Motorfabrikk (Sabben) (1925), og smeltostprodusenten Kavli (1933), for å nevne noen få.

Industrien gjorde at mange arbeidere flyttet til området, som fikk sin egen arbeiderkultur. Arbeiderboligene fant sin plass oppover mot Løvstakken. Foran, ved sundet, lå monumentale industribygg med sin karakteristiske arkitektur fra sent 1800- og tidlig 1900-tall. Bydelen hadde sitt eget særpreg og levde på sett og vis sitt eget liv.

Kirke, skole og kultur

Nykrohnborg skole ble åpnet i 1924 med sin typiske majestetiske skolearkitektur fra den tiden. Indremisjonen så behovet for kristent arbeid først og startet opp i Solheimsviken allerede i 1874. Sju år senere stod et eget stort bedehus ferdig. St. Markus kirke kom i 1939 og Solheim kirke i 1958. I dag er indremisjonens arbeid i området nedlagt. Bedehuset er flyttet til Gamle Bergen, mens Frelsesarmeen og

Bergen Internasjonale Menighet er kommet til i løpet av de siste årene. Løvstakken Jægerkorps ble stiftet i 1903 og Nykrohnborg Idrettslag i 1925.

Hvorfor Damsgård?

Hvorfor ble området rundt Damsgårdsundet industrialisert? Den viktigste årsaken er nok beliggenheten ved landets kysthovedstad og handelssenter. Puddefjorden og selve Damsgårdsundet utgjør et område der hav møter land. Hva er da mer naturlig enn verftsindustri? Industrialiseringen førte også til et høyt kompetansenivå innen arbeid, økonomi og teknologi. Det skapte en industriell klynge.

Nytt økonomisk lokomotiv

Etter at BMV la inn årene var området industrielle storhetstid over. Men da GC Rieber renoverte flere industribygg om til moderne næringslokaler og, endelig, da DNB flyttet inn i Solheimsviken ved årskiftet 2013/2014, markerte det nytt liv for bydelen. DNBs forløper, Bergens Privatbank, ble stiftet samme året som BMV, og finansierte lån for verftet. Banken har således historiske røtter i området.

Sammen med nybygging av boliger har flyttingen av banken gjort at bydelen har gått fra å være et tradisjonelt industristrøk til blanding av gammelt og nytt. Et nytt moderne finanssenter har dukket opp langs vannkanten. Dermed er området igjen blitt et økonomisk lokomotiv i Bergensregionen, mens arbeiderboliger fortsatt står igjen lenger oppover mot fjellsiden og vitner om forlums industrielle storhet.

Ola Grytten

SOMMERLEIR PÅ WALLEMTUNET 2014

Aktivitetsleir 6.-8.kl. Tårnagentleir 3.-5.kl. Opp/Ned-leir 1.-4.kl.

Sommerleir er spennende!

Du treffer gamle venner og får nye. Finner på mye moro sammen og opplever sosialt og åndelig fellesskap gjennom ulike samvær og bibeltimer.

Vi vet at sommerleirene på Wallemtnet for mange er et av årets høydepunkter.

Leirstedet vårt ligger i flotte naturomgivelser på Kvamskogen.

Det blir lagt opp til 3 leirer i sommer:

21.-24.juni Aktivitetsleir 6.-8 klasse kr. 750,-

24.-27.juni Tårnagentleir 3.-5 klasse kr. 600,-

27-29 juni Opp/Ned leir 1.-4 klasse kr. 400,-

SØNDAGSSKOLEN
Bergen Krets
Olav Bjordalsvei 43,
5111 BREISTEIN

Telefon: 907 72 703
E-post: bergen@sondagsskole.no
Kontonummer: 8220.02.81345

Vil du gi tid til mennesker som trenger noen å snakke med?

Velkommen som medarbeider på Kirkens SOS! Du kan gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling.

Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste, tilgjengelig på telefon og internett. Du får innføringskurs, veiledning og videre faglig oppfølging så lenge du er med i tjenesten.

Innføringskurs starter i Bergen 29. september.
Interessert?

Kontakt: Kirkens SOS i Bjørgvin
Tlf 55 32 58 45 / mob 941 83 654
Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no
Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

VELKOMMEN TIL HØSTENS HØYDEPUNKT! KONSERT MED LENA MARIA KLINGVAL "ETT ÖGONBLICK"

Lørdag 22. nov. 2014 kl.17:00 i St. Markus kirke

Lena Maria er født uten armer, og den venstre foten er halvparten av den normale. Hun går derfor ved hjelp av en benprotese, og ingen vet årsaken til hennes funksjonshemming.

Tre år gammel lærte Lena Maria å svømme, og ved 18 års alder deltok hun i sitt første mesterskap i denne idretten. Senere kom hun inn på det Svenske handikapplandslaget. I VM ble hun dobbelt gullmedaljevinner med dobbel verdensrekord! Høydepunktet i hennes svømmekarriere var under OL 1988 i Seoul.

1987-1991 studerte Lena Maria ved "Stockholms Kungliga Musikhögskola". Siden da har hun turnert over store deler av verden. I Japan, Sydkorea, Taiwan, Singapore og Thailand er hun en svært populær artist.

Lena Maria Klingvall vil sammen med sin egen trio gi en konsert med et variert program med kjente og mindre kjente sanger i ulike stilarter og ulike språk. Flere av sangene er med på Lena Marias siste CD "Ett ögonblick", som er den femtende i rekken.

Mellom sangene byr Lena Maria på anekdoter, historier og personlige opplevelser fra sine mange reiser, spesielt i Asia.

Musikere er: Joakim Holgersson - piano,
Magnus Ahlgren - bass og
Robin Brokvist - trommer.

Etter konserten inviterer vi til kirkekaffe der det er mulig å kjøpe CD og hilse på.

Velkommen til et av høstens høydepunkter på Løvstakksiden!

Mariko Takei

Glimt fra Løvstakksiden

Ordfører Trude Drevland var med på Folkefesten under 75 års jubileumet for St. Markus kirke. Hun takket vår menighet for å engasjere oss i nærmiljøet på Løvstakksiden. Her overrekker hun et bilde av St. Sunniva til menighetsrådsleder Ommund Lindtjørn.

I jubileumsuken inviterte vi Ny Krohnborg skole til St. Markus kirke. Elevene fikk høre historien om tiden da St. Markus kirke ble bygget. Yvonne Margaretha Wang fra Kirkens dialogsenters i Bergen snakker her om hvordan vi skal leve sammen i et flerkulturelt samfunn.

Sjøforsvarets musikkorps underholdt barnehagene med **Dyrenes karnival** i St. Markus kirke. Alle barnehagene på Løvstakksiden deltok og barna koste seg.

I januar arrangerte Løvstakksiden menighet i samarbeid med Pioner kirken et Alfa-kurs. Vi hadde 10 kurskvelder. Kursene startet med middag, innlegg over et tema og så til slutt diskuterte og delte man sammen tanker om kristen tro. Alfa-kurs er en fin måte å bli kjent med den kristne tro der den enkelte får komme med sine tanker og kanskje innvendinger.

Under jubileumsuken laget skuespiller Berit Eggen Solstad et fortellerteater om Annemies Helland Hansen som fikk kongens fortjenestemedalje for sin diakonale innsats på Løvstakksiden.

Helga Tysnes fylte nylig 100 år. Hyggestunden feiret dagen med kaker og snitter. Helga har vært trofast med i Kirkepyrd og Hyggestunden i Solheim kirke gjennom mange år. Menigheten er takknemlig for Helga; alt hun betyr og har betydd for oss.

Blind kjærlighet

Jeg ser deg, men du ser ikke meg.
Jeg hører deg, men du hører ikke meg.
Du betyr noe for meg, men jeg er visst ingen ting for deg.
Hva skal jeg gjøre, du som betyr noe for meg?
Alt jeg vil si er: «Jeg elsker deg!»

Veronica Jensen, 14 år.

Dikt

Jeg skrev navnet ditt på papir.
Men noen visket det vekk!
Så prøvde jeg å skrive navnet ditt i sanden,
men vinden blåste det vekk!
Men så kom jeg på jeg kan skrive navnet ditt
i hjertet mitt
der det kan vare for evig!

Sarah May Nordin Lade, 15 år.

Den store konfirmasjonsdagen

Høsten 2013 hilste menigheten første gang på denne fine buketten av ungdommer som ville delta på konfirmantundervisningen her på Løvstakksiden. Prest Eystein, medhjelper Ståle og undertegnede har siden da hatt mange morsomme og gode torsdagskvelder i St. Markus kirke sammen med disse flotte ungdommene.

I løpet av året har vi blitt bedre kjent med kirken, med Bibelen og med Gud. De fire B-ene er stikkord her. Uttrykket er hentet fra boken Apostlenes Gjerninger i Bibelen, kapittel nummer 2; og referer til hva de første kristne fokuserte på, og som kan være et forbilde for oss i dag: Bibel, Bønn, Brødsbrytelse (= nattverd) og Brorskap (= fellesskap/ menigheten).

På Klubben etter konfirmantundervisningen har vi spist god mat, vi har spilt spill, hatt uhøytidelige

konkurranser og vi har ledd mye sammen. Vi har også hatt noen utflukter, og en dagstur vest i havgapet var et flott høydepunkt.

Vi som har fulgt konfirmantene dette året setter utrolig stor pris på det vi har hatt sammen! Vi ønsker hver enkelt alt godt for fremtiden. Og så er alle velkommen på Klubben i St. Markus fra september! Og til gudstjenester søndager i Solheim og St. Markus kirker.

4. mai ble de flotte ungdommene konfirmert i Solheim kirke. De ble en festgudstjeneste i et fullsatt kirkerom.

Ann-Elin Dyrøy

Fremme fra venstre: Sara Bach, Camilla Solvang Sætersdal, Julie Synnøve Thorsen, Lene Kalvenes, Helene Jane Mjaavatten, Amalie Carine Vatle.

Bak fra venstre: Sidiki Syallah, Jan Christian Torvund, Sarah May Nordin, Bente Gesine Hagensdatter Stockhausen, Veronica Jensen.

Kjære Løvestakksiden!

Det er sommer i Thailand, skolene har ferie og gradestokken kryper mot (og over) 40. Vi er heldige og har kjøleanlegg hjemme, men merker likevel at dette ikke er tiden vi sprudler av

energi. Det er rett og slett for varmt og klamt til å være ute mer enn helt nødvendig...

Når barnehagen på Lovsangshjemmet har hatt sommerstengt har de åpnet for sommerskole for de eldre barna. I Bangkok er det desverre vanlig at barn bor hos besteforeldrene på landsbygda. Så snart fødselspermisjonen er over, 6 uker, må mammaen tilbake på jobb. Lange arbeidsdager, feks på fabrikk, er lite familievennlig, og vi ser at bestemor på landet kan få ganske så stor barneflokk etterhvert.

Etterhvert, når barna blir store nok, kan de reise på ferie til mor og far i Bangkok. Men, mens foreldrene er på jobb er sommerskolen god å ha, også for de familiene som klarer å ha barna boende hos seg. Noen av de eldste

kan også være med på leir i tre dager, og for barna som bor i slummen er sommerleiren ofte eneste tur ut av slummen det året.

På bloggen www.drommenomen-framtid.blogspot.com kan dere lese mye om arbeidet i Khlong Tøy-slummen, og få jevnlig oppdateringer fra misjonsprosjektet deres i Løvestakksiden. Jeg klipper og limer litt fra blogg-innlegget om leiren:

Vi bodde på en resort inne i skogen der og hadde det veldig bra! Masse aktiviteter på formiddagen og tid til å bade i bassenget på ettermiddagen. Musikk, kunst, turgåing, teambuilding stod på programmet. Thaiene ELSKER leker og gøy, så det var det også satt av mye tid til :-). Presten vår Ant var med, og han hadde et par samlinger hvor han underviste. God og nyttig undervisning var det. At barna/ungdommene aldri måtte glemme at de er verdifulle, og at de må huske det i alle avgjørelser de tar. Han tok også opp sosiale medier og hvor viktig det er å beskytte seg for ikke å bli utnyttet.

Siden våre barn går på internasjonal skole, som følger europeisk skolekalendar, kunne de ikke bli med Arne på leiren i år. Vi ser i stedet frem til Norges tur i vår ferie, blir fint å treffe familie og venner igjen etter 2 år.

Etter planen kommer vi til dere 3. august - håper vi sees da!

Varm sol-hilsen,
Anne Brit og Arne
Signe, Jenny og Gabriel

Hatleskog/Hustrulid

Kjære Løvestakksiden menighet!

Vi har nå vært i Bangladesh siden slutten av januar i år, og da er det på tide med en liten oppdatering på livet her ute:-)

Hovedoppgaven vår så langt har vært å lære oss bengali ved Learnbangla Language Learning Center her i Dhaka. Bengali er et krevende språk, med egne skrifttegn og en helt annerledes setningsbygning enn i norsk. For å få fart på språklæringen har vi fått oss et par språkhjelpere. Disse får betalt for å holde ut med oss når vi forsøker å bygge opp setninger på bangla, og vi tror en slik trening i å snakke vil hjelpe oss i prosessen med å bli bedre til å prate bangla. Vi blir boende i hovedstaden for å fortsette språklæringen fram til slutten av juli. Vi skal etterhvert bo i en landsby hvor svært få snakker engelsk, vi er derfor helt avhengige av å lære oss bengali forholdsvis godt.

Innledningsvis hadde vi en krevende bosituasjon. Vi bodde da på to rom på språkskolen. For å komme fra det ene til det andre rommet måtte vi gå via fellesarealet hvor alle elevene satt å ventet på time. Dette var lite familievennlig. Vi gleder oss nå over en stor og flott leilighet i samme gaten som språkskolen ligger. Nærheten til språkskolen er en god ting både for oss foreldre og for Mathea. Mathea har blitt venner med barna til rektor på språkskolen, og kan nå opprettholde den gode kontakten med dem. Mathea har allerede plukket opp en del ord på både bangla og engelsk, så når hun leker med rektorbarna er det en herlig blanding av norsk, engelsk og bangla hun bruker for å kommunisere. Leiligheten har store gulvarealer og boltre seg på, og gitter foran vinduene blir brukt som klatrestativ.... Det beste med leiligheten er allikevel takterassen over 8. etasje. I en by hvor lekeareal ute (som samtidig ikke er bilvei) er et sjeldent gode, er en takterasse med gressplen og planter et luksusgode! Her spiller vi ball og springer rundt uten fare for å bli truffet av biler eller sykkeltaxier :-). Her kan vi også nyte ettermiddagskaffen, samtidig som vi skuer utover storbyens mange hustak.

Vi var i mars en ukes tur til Brahmanbazar, som er stedet vi skal bo og arbeide på de kommende årene. Det er et vakert område i nordøst Bangladesh, og vi ser fram til å flytte på landet :-). Når Mathea hadde fått sprunget rundt og lekt en stund, spurte hun: «Kan ikke vi flytte hit?» Vi dro sammen med Ottar Hope (overlege ved Haraldsplass Diakonale Sykehus) som har arbeidet mange år ved denne klinikken tidligere. Gerd Eli fikk bli nærmere kjent med klinikken hun skal jobbe på, og benyttet anledningen til å være med på visitene på klinikken. Ottar og Gerd Eli var på sykebesøk i en landsby. En dame hadde bedt om hjelp for hennes gamle far som lå med brukket ben. De hadde vært på sykehus, men hadde ikke penger til å dra videre for å få behandling. Når vi kom til landsbyen lå mannen på noen tepper utenfor huset. Det var tatt røntgenbilde og det viste et stygt åpent brudd på tre steder. Han var blitt påkjørt av bil 9 dager tidligere og hadde flere sår som det begynte å gå infeksjon i. Familien var fattig og han måtte bare ligge der og håpe at det ble samlet inn nok penger til ham slik at han kunne reise til Dhaka. Foten var spjelket med en trekloss under foten og pinner rundt leggen. Det er vanskelig å sitte med en pasient som så sår trenger hjelp uten å kunne gjøre så mye. Ottar fikk gjennom kirken gitt resten av det de trengte til transport til Dhaka, så får vi håpe at han kan få hjelp der. Vi tror uansett at det var en god opplevelse for mannen at vi kom og besøkte ham, satt oss ned med ham og undersøkte ham. Når vi satt der, stimlet det til med mennesker. Dette er en landsby hvor alle er muslimer og det var derfor spesielt når de ba oss om å be for ham. Ottar ba høyt på bengali for ham. Etterpå ble vi bedt inn på te, og det er utfordrende å ta imot te og mat når de trenger pengene selv. De hadde ingenting å tilby oss i huset, men gikk til naboer og til nærmeste butikk for å få tak i. Inni hytten fikk vi på nytt bedt en bønn, og det er ikke vanskelig å se at helsearbeid er en døråpner for det gode budskap i dette landet.

Hallgeir håper etterhvert å kunne bruke sin kompetanse innen mental helse til å bidra til mer kunnskap og andre holdninger til mental helse hos helse-

arbeidere i distriktet. Under besøket i Brahmanbazar var vi også en tur lenger nord til en by som heter Sunamganj. Der fikk vi møte en kvinnegruppe som møtes jevnlig for å prate om helseproblemer og hvordan disse kan håndteres i deres landsby. De fikk vite at Hallgeir var psykiater, og etter kort tid kom en kvinne med et psykisk utviklingshemmet barn fram. Hallgeir tok dette barnet på fanget og snakket til det, hvilket gjorde inntrykk på dem. De hadde aldri sett en lege ta barn med psykisk utviklingshemming på fanget, deres egne leger vil ikke en gang ta på dem! Det finnes heller ikke noe hjelp til disse barna eller deres familier. Behovet for hjelp er stort, og det er en stor utfordring å jobbe med holdninger til mentale helseproblemer av ulik karakter, både blant helsepersonell og befolkningen generelt!

Det blir spennende å flytte til Brahmanbazar, men vi ser også at det ligger mange utfordringer foran oss. Midt i dette har vi en klar opplevelse av at det er her Gud ønsker å ha oss! Takk til alle dere som står sammen med oss i arbeidet gjennom forbønn for oss som familie og vår tjeneste her ute!

Varme hilsner fra
Jonathan (6 mnd), Mathea (3 år), Gerd Eli og Hallgeir

Utsendinger for Normisjon til Bangladesh

BERGEN INTERNATIONAL CHURCH

Den Norske Kirkes flerkulturelle menighet

“What on earth is the purpose of the church and the congregations?” Part 3

“Be living stones that are built to be a spiritual temple”, is the order. The church is called to be shaped for the sake of this world, just as the cornerstone accepted to be shaped for the sake of the church. The congregation is not an end in itself. It is meant to be a light in a dark world. It can be radiant with both hope and love, and invite to a warm and forgiving fellowship.

When you build with stones, each stone has to be chosen carefully. Each and every one of us is chosen by God to fill a specific place. But only together will we form a living building. Together we shall proclaim the great acts of God, not alone, but as a fellowship.

It was important that the cornerstone in the temple was specially chosen since all the other stones would be placed upon this one. Therefore the presence of Jesus is decisive for the congregation. The relationship to Jesus is fundamental for people's re-

lationship to God. When the members of the congregation keep to the cornerstone, they will build each other up to be a spiritual temple. Then the congregation can as a fellowship take part in calling to faith and bringing wholeness, just like Jesus did.

Let us pray: Come, Holy Spirit, fill our hearts with the love of God. Let us be founded in what Jesus has done for us, and not in what we have done for Him! Make us willing to be shaped for the sake of the kingdom of God. Amen!

Arve Hansen Haugland

Bergen International Church service schedule summer 2014 SUNDAYS AT 4 PM IN ST. MARKUS CHURCH

Date	Preacher	HolyC	Notes
June 1	Arve	x	Family service
June 8			
June 15			
June 22	Arve	x	
June 29			Prayer night
July 6			Family service
July 13			
July 20			
July 27			
Aug 3			Family service
Aug 10			
Aug 17			
Aug 24			
Aug 31			Prayer night
Sept 7			Family service
Sept 14			Family service with Løvtakksiden menighet
Sept 21			Weekend retreat
Sept 28			

CELLGROUPS:

English speaking :

Every other Thursday 8 PM at Fantoft student housing.
Contact: Pastor Arve (pastor@bergenchurch.no or 995 86 948)

Norwegian speaking:

Contact: Johan Fredrik Garmann (jfgarmann@c2i.net or 412 61 604)

Heart to Heart (Women's group)

We meet on Thursdays every second week.
In St. Mark's church, 3rd floor, 9.30-10.30 AM.
Contact: Kari (kari.vestbostad@bergen.kirken.no or 908 01 463)

MENE, MENE, TEKEL UFARSIN

Dette er hemmelige ord, først skrevet på en vegg. Det er selve Skriften på veggen. Kong Belsasar holdt en fest for sine tusen stormenn. Han tok i bruk gullskålene fra tempelet i Jerusalem som drikkebeholder.

I samme øyeblikk kom fingrene av en menneskehånd til syne, og de skrev på den kalkede veggen i kongens slott, midt imot lysestaken. Kongen så hånden som skrev. Ansiktet til kongen bleknet, og tankene hans skremte ham. Hoftene ble svake, og knærne slo mot hverandre. Kongen ropte høyt at de skulle hente åndemanerne, stjernetyderne og tegntyderne. Han sa til vismennene i Babel: «Den som kan lese denne skriften og fortelle meg hva den betyr, han skal bli kledd i purpur og få gullkjede om halsen og herske som tredjemann i riket.» Da kom alle vismennene til kongen inn. Men de klarte ikke å lese skriften eller fortelle kongen tydingen. Da ble kong Belsasar så vettskremt at ansiktet bleknet, og stormennene hans sto rådville. (Daniel 5).

Ordene i overskriften trenger en nøkkel for at vi skal forstå dem. Jeg fant en – ikke en nøkkel – men en målestokk.

Målestokken lå i grøfta på høyre side av veien noen kilometer før Manger. Målestokken var overkjørt og lå spredd i veikanten. Bitene var ulike av lengde, og målestokken var ubrukkelig.

Der, i en lang motbakke, forstod jeg det. Jeg forstod hvordan ting hang sammen. Ting var kommet i ulage. Det var ikke lenger rett mål. Det var ulike mål. En hadde ett mål, og en annen ett annet. De hadde funnet ulike deler av målestokken. Målestokken var ikke lenger hel. Metermålet var ikke lenger en meter, eller to meter. Metermålet var stykkevis og delt. Metermålet var ødelagt.

Hvordan skal man da måle, når man ikke har noe å måle med?

Enhver bruker sitt eget "unike" måleinstrument?

Det som før var rett, er ikke lenger rett. Alle har sin rett. Det blir urett av slikt.

Hvordan kan en bygge et samfunn når en ikke har felles mål?

Alt har sin pris. Ingen pris er lik. Du får din individuelle pris. Hell og uhell styrer prisen. Markedet bestemmer. Mammon er gud. Vi er slaver.

Kontrasten: Gud er Gud. Jesus betalte prisen. Det kostet ham alt. Prisen er helt uavhengig av oss. Prisen er lik for alle. Det koster oss alt. Alt for å vinne. Seiersprisen er målet. Det evige fellesskap er hensikten.

En dag setter Gud foten ned. Kong Belsasar fikk klar melding. Han fikk skriften på veggen. Dette gikk ikke lenger. Han skalv. Ingen forstod budskapet. Ikke før en gudsmann tydet skriften på veggen. Tellet og veid, var budskapet. Belsasars målestokk var feil. Tommestokken hans var ødelagt. Handlingene ble urette. Handlingene rammet ham selv. Belsasar drakk vin. Han hevet begeret. Han hadde et festmåltid. Hans siste måltid.

Jesus er vintreet. Han er den sanne frukt. Han innbyr til et evig himmelsk festmåltid.

Hvilken målestokk bruker jeg? Hvilket festmåltid vil jeg delta i?

Kanskje er det en tid nå for å kalibrere og standardisere? Ikke bare etter Norsk Standard, men etter Guds standard. Tar en hensyn til Skriften slipper en trolig unna Skriften på veggen.

Jesus er Ordet. Ordet er deg nær. Det kan skrives på din hjertetavle. Og du kan innskrives i det himmelske manntallet.

Sverre Johan Nærheim

TAKK FOR MEG!

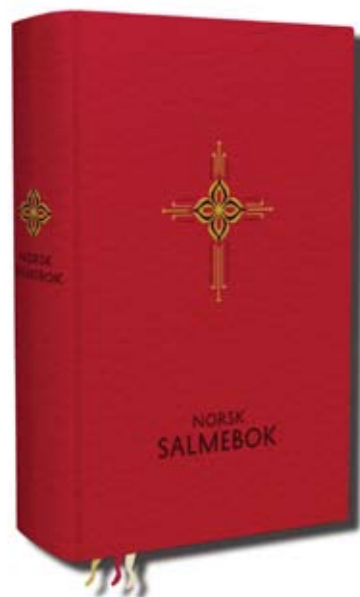
Jeg ønsker å skrive noen ord der jeg vil takke for meg og for den fine tiden jeg har hatt i Løvstakksiden menighet. I august begynner jeg i en ny stilling som kapellan i Fyllingsdalen. Jeg ser frem til å begynne der, men synes det samtidig er trist å avslutte tjenesten og ta farvel med venner og kjente her på Løvstakksiden.

Skjønt – ta farvel? Det er bare den korte bil- eller bussturen gjennom Løvstakktunnelen som skiller, så det vil egentlig ikke være så vanskelig å holde kontakten. Vit at du er hjertelig velkommen om du vil ta turen innom og slå av en prat over en kopp kaffe.

Jeg ble med i Løvstakksiden menighet for omkring fem år siden. Først som frivillig medarbeider, der jeg ble involvert i smågrupper og inspirasjonssamlinger for nye fellesskap. Etter hvert ble det flere oppgaver i menighetsråd, som frivillighetskoordinator og det siste året som vikarprest.

Det har vært mange fine møter med mennesker og det har vært gode opplevelser. Jeg vil savne tiden her på Løvstakksiden. Må Gud velsigne dere alle, og jeg vil hilse med et vers fra Filipperbrevet, kapittel 1: «Og jeg er trygg på at han som har begynt sin gode gjerning i dere skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag».

Eystein Wiig

DEN NYE SALMEBOKEN 2013

Siden menighetens årsmøte har vedtatt å ta den nye salmeboken i bruk, vil jeg her orientere litt om denne.

Salmeboken har 899 salmenummer. Noen flere enn i utgaven fra 1984. Av disse er 240 helt nye salmer, mens 33% av de gamle salmene er utelatt. Dere kan lese mer om dette på nettsiden <http://www.kirken.no>

Dersom dere vil vite mer om hvilke salmer som er utelatt, kan vi fremskaffe opplysninger om dette fra Stig Wernø Holter, professor i kirkemusikk ved Griegakademiet. Han har i høringsperioden jobbet mye med salmebokforlaget, og laget en oversikt over bl.a. utelatte salmer.

Salmeboken inneholder også mange Bibelske salmer og bønner til forskjellige tider og anledninger.

Mange av de kjære salmene som vi ofte bruker i menigheten er med i den nye salmeboken, og de kommer vi nok til å fortsette å bruke mye.

Dersom du har glede av å gi en salmebok til menigheten, kan du sende inn en giro til Løvstakksiden menighet: bmk: ny salmebok. Bankkonto: 5083 05 65067. Salmeboken koster 350 kr.

Mariko Takei

Oppslagstavlen

Arrangementer i foreninger og lag

Hyggestunden

Onsdager kl 1200 i Solheim kirke.
17.sept- besøk av Kirkens Bymisjon

Eldretreff i St.Markus

Første torsdag i måneden kl 1130.
Første samling etter sommeren blir 4.september.

Kirkepryd

Nye medlemmer er hjertelig velkommen.
Kontaktperson Haldis Sætre 55295782.

Klubben

Torsdager i St.Markus menighetssal. Følg med på facebook.

Interkulturell Kvinnegruppe

Sambruks huset, Løvstakkv. 32, hver fredag fra kl.18-20.Vi vil ha håndarbeid, matlaging og undervisning. Alle kvinner er hjertelig velkomne. Du kan ta med deg barn. For mer informasjon kontakt: Kari Vestbøstad: tlf. 90 80 14 63.

Søndagskolen

Barna blir med i første del av gudstjenesten kl 1100 og går deretter ned i menighetssalen for søndagsskole.
17.august, 7. og 14.sept.

Åpen Kirke

Onsdager kl 1200
Åpen kirke et tilbud til alle som ønsker å stikke innom Solheim kirke til en stille liturgisk stund i kirkerommet før vi går ned til menighetssalen for enkel bevertning og fellesskap.
1.okt starter vi opp igjen etter sommeren.

Kontaktperson for foreninger og lag

Solheim kirke

Kirkepryd: Haldis Sætre 55295782
Hyggestunden: Målfrid Thunes 55292144
Familietreff: Ommund Lindtjørn 93406822
Solheim kirkes barnekor: Grete Lindtjørn 9249727
Søndagsskole: Ann-Elin Dyrøy 98828195

St.Markus kirke

Eldres Vel: Ester Halvorsen 55295418
Konfirmanter: Arnulf Sandvik 41675653
Klubben: Ann-Elin Dyrøy 98828195
Støttelag for de unge: Ester Halvorsen 55295418
St. Markus Diakoniat: Hans Teige 55295450
iMarkus samlinger: Sverre Johan Nærheim 934 89 526

Besøktjeneste: Signe Halvorsen 55290341
Husfellesskap: Arnulf Sandvik 41675653

MILJØSTUEN i Lotheveien 2 (vis á vis kirken) serverer middag alle onsdager kl. 15.00 - 17.00. Pris kr. 50.- for et herlig måltid med middag, dessert, kaffe og en god prat! !

Vi tar ferie i sommer men starter opp igjen i slutten av august.

VEGETARMIDDAG i Solheim kirkes menighetssal mandager kl 1600.
Oppstart i september etter sommerferie.

Følg med på menighetens hjemmeside for oppdateringer av aktiviteter:

<http://www.bergen.kirken.no>

Arnulf Sandviks hjemmeside med prekener, menighetsblad og bilder: www.arnulfsandvik.com

Løvstakksiden menighet på FACEBOOK: søk under grupper: Løvstakksiden menighet, Klubben i St.Markus

Tips oss om stoff,
eller kom med noe selv: dikt, tanker,
fortellinger og annet.

Utleie av menighetslokaler i Solheim kirke og St. Markus kirke

Enten det gjelder konfirmasjon, bryllup, åremålsdag, møte i borettslaget eller noe annet; legg møtet til våre menighetslokaler i Solheim og St. Markus kirker.

Her er god plass, kjøkkenet er godt utstyrt, og det beste av alt: det er rimelig å leie:

Kontakt menighetskirketjener Annicken Gildernes,
email: utleie.lovstakksiden@bergen.kirken.no

Hvor kan du få menighetsbladet?

Vi forsøker å bringe menighetsbladet rundt til alle husstander ved hjelp av frivillige ombærere. I tillegg har vi fått lov til å legge ut menighetsbladet på noen av nærbutikkene i området. Der kan man hente det gratis.

Dersom du savner menighetsbladet, kan du spørre på nærbutikken din, eller hente i kirken.

Vi trenger flere ombærere, så ta kontakt med frivillighetskoordinator Åsta Årøen, Tlf. 55 308137 dersom du ønsker å gjøre en innsats.

Ettersom Eystein Wiig slutter som vikarprest hos oss og går over til ny stilling som kapellan i Fyllingsdalen, har vi fått en ny prest.

Thor Sommereth skal vikariere i Løvstakksiden menighet i høst. Han har vært 14 år som sogneprest i Landås menighet men er nå seniorprest med andre oppgaver.

Løvstakksiden menighet ønsker Thor velkommen og ser fram til å ha ham iblant oss fra august.

Arnulf Sandvik

Løvstakksiden menighet

Løvstakksiden menighet

Bestilling avdåp, vielser, gravferd: 55 59 32 10
Besøksadresse: Hordagaten 28
Løvstakksiden menighet: 55 30 81 30
Treffetid: ons og fred kl 10-14
e-post: lovstakksiden.menighet@bergen.kirken.no

Solveig Sjursæther

Administrasjonsleder

Prestene treffes etter avtale:

Kontor: Hordagaten 28
Kirkens SOS 815 33 300

Arnulf Sandvik

Sogneprest

Ansatte i Løvstakksiden menighet:

Sogneprest: Arnulf Sandvik
arnulf.sandvik@bergen.kirken.no
tlf: 55 30 81 31, M: 41675653

Vikarprest: Eystein Wiig
eystein.wiig@bergen.kirken.no,
tlf: 97630893

Kari K. Vestbøstad

Diakon

Diakon: Kari K. Vestbøstad
kari.vestbostad@bergen.kirken.no,
tlf: 90801463, 55 30 81 38

Administrasjonsleder: Solveig Sjursæther
solveig.sjursaether@bergen.kirken.no,
tlf: 55308133

Eystein Wiig

Vikarprest

Kantor: Mariko Takei Myksvoll
mariko.takei@bergen.kirken.no
tlf: 55 30 81 34

Frivillighetskoordinator: Åsta Årøen
asta.aroen@bergen.kirken.no
tlf: 99522847

Mariko T. Myksvoll

Kantor

Menighets-kirketjener: Annicken Gildernes
annicken.gildernes@bergen.kirken.no:
tlf: 55308135

Konfirmantlærer: Ann-Elin Dyrøy
tlf: 98828195

Leder for menighetsrådet

Ommund Lindtjörn
Telefon: 93406822

Åsta Årøen

Frivillighetskoordinator

Menighetens bankgiro:
5083 05 65067

Menighetsbladet

Utgiver: Løvstakksiden menighet
Opplag: 5000

Redaktør: Arnulf Sandvik
I redaksjonen: Staben

Adresse til redaksjonen:
Hordagaten 28
5056 Bergen

Bankgiro:
5083 05 65067
Trykkeri: AG2

Red.avslutta:
1.juni
Frist for stoff til neste nummer:
20.aug

Annicken Gildernes

Menighetskirketjener

Ann-Elin Dyrøy

Konfirmantlærer

Ta med maten hjem.

Vi serverer ekte kinesisk mat.

Tel: 55292827-Michael Krohnsgate 22

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden
 Espen Polden
 Tom Wilson
 Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

BEGRAVELSEBYRÅEN
FORUM

Gratulerer med jubileumsåret 2014!

Løvstakksiden menighet gratulerer Johanneskirken og byen med nytt klokkespill som ble innviet av ordfører Trude Drevland på selveste 17. mai. Hurra!

Selv om klokkespillet ikke står på denne siden av Puddefjorden, vil vi likevel få gratulere vår nabomenighet med et nytt fantastisk instrument som vi forhåpentligvis får høre her når vinden blåser i riktig retning.

48 klokker og 15 tonn bronse vil være med og skape en ny klang i byen vår. Det blir timeslag fra kl. 09.00 til kl. 21.00, og tre ganger om dagen (kl. 12.00 -15.00 og 18.00) blir det i tillegg spilt en melodi /et musikkstykke. Noen lørdager i sommertiden blir det også klokkespill-konserter kl.12.00

Onsdag 25. juni kan man for første gang høre klokkespillet i duett med orgelet i Johanneskirken. Da skal jeg spille åpningskonserten i den internasjonale orgelfestivalen. Det blir spennende!

Mariko Takei

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

115 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Alle prisklasser - forhåndspris

- Egen blomsteravdeling
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen,
e-post: post@koba.no

Telefon: 55 300 800
www.koba.no

Returadresse:
Løvstakksiden menighet
Hordagaten 28
5056 Bergen

